

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 182 (XXVI) — Nr. 898

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 10 decembrie 2014

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
160.		Decizia nr. 525 din 9 octombrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 21 ² alin. (3) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru	5-7
		Decizia nr. 582 din 21 octombrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 242 alin. (11) din Codul de procedură penală	7-10
824.	2	ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE PENTRU ADMINISTRARE ȘI REGLEMENTARE ÎN COMUNICAȚII	
		1.644. — Decizie pentru stabilirea formatului și a modalității de transmitere a informațiilor privind dezvoltarea și localizarea geografică a rețelelor publice de comunicații electronice și a elementelor de infrastructură asociate acestora	11-14
	2	ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ	
		1.836. — Decizie privind sancționarea cu amendă și retragerea aprobării domnului Vitali Volcovinski, director general/administrator al Societății MOBIL BROKER DE ASIGURARE — S.R.L.	15-16
	3-4		
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 507 din 7 octombrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 alin. (3) lit. g) și h), art. 62, 63 și 64 din Ordonanța Guvernului nr. 27/2011 privind transporturile rutiere			

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 17/2014 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 115/2011 privind stabilirea cadrului instituțional și autorizarea Guvernului, prin Ministerul Finanțelor Publice, de a scoate la licitație certificatele de emisii de gaze cu efect de seră atribuite României la nivelul Uniunii Europene

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 17 din 9 aprilie 2014 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 115/2011 privind stabilirea cadrului instituțional și autorizarea Guvernului, prin Ministerul Finanțelor Publice, de a scoate la licitație certificatele de emisii de gaze cu efect de seră atribuite României la nivelul Uniunii Europene, publicată în Monitorul

Oficial al României, Partea I, nr. 288 din 18 aprilie 2014, cu următoarea modificare:

— **La articolul 1 punctul 3, litera a) a alineatului (1) al articolului 12³ se modifică și va avea următorul cuprins:**

„a) pentru dotarea unităților administrativ-teritoriale, în vederea transportului elevilor din unitățile de învățământ preuniversitar de stat din mediul rural, precum și a orașelor care au sate și localități componente;”.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

PREȘEDINTELE SENATULUI
CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON POPESCU-TĂRICEANU

București, 4 decembrie 2014.
Nr. 160.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 17/2014 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 115/2011 privind stabilirea cadrului instituțional și autorizarea Guvernului, prin Ministerul Finanțelor Publice, de a scoate la licitație certificatele de emisii de gaze cu efect de seră atribuite României la nivelul Uniunii Europene

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 17/2014 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 115/2011 privind stabilirea cadrului instituțional și autorizarea

Guvernului, prin Ministerul Finanțelor Publice, de a scoate la licitație certificatele de emisii de gaze cu efect de seră atribuite României la nivelul Uniunii Europene și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 3 decembrie 2014.
Nr. 824.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 507

din 7 octombrie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 alin. (3) lit. g) și h), art. 62, 63 și 64 din Ordonanța Guvernului nr. 27/2011 privind transporturile rutiere

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simina Popescu	— magistrat-asistent

Cu participarea în ședința din 7 octombrie 2014 a reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 alin. (3) lit. g) și h), art. 62, 63 și 64 din Ordonanța Guvernului nr. 27/2011 privind transporturile rutiere, excepție ridicată de Aurel Piroș în Dosarul nr. 885/39/2013 al Curții de Apel Suceava — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului nr. 201D/2014 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, sens în care precizează că, în realitate, criticile de neconstituționalitate vizează modul de reglementare, printr-un ordin al ministrului transporturilor, a activității de pregătire în cadrul școlilor de conducători auto.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 17 februarie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 885/39/2013, **Curtea de Apel Suceava — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 alin. (3) lit. g) și h), art. 62, 63 și 64 din Ordonanța Guvernului nr. 27/2011 privind transporturile rutiere.**

5. Excepția a fost ridicată de Aurel Piroș într-o cauză având ca obiect anularea unui ordin al ministrului transporturilor.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul susține, în esență, că prevederile art. 6 alin. (3) lit. g) și h), art. 62, 63 și 64 din Ordonanța Guvernului nr. 27/2011 sunt neconstituționale, deoarece „activitățile din enunțul acestor articole, finalizate cu normele date prin Ordinul ministrului

transporturilor nr. 733/2013, nu sunt trecute în partea dispozitivă a acestei ordonanțe și nu au temei legal”.

7. **Curtea de Apel Suceava — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece prevederile de lege criticate nu îngădesc accesul liber la justiției și nici dreptul la muncă.

8. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Avocatul Poporului** apreciază că prevederile de lege criticate sunt constituționale. Reține că prevederile Ordonanței Guvernului nr. 27/2011 constituie cadrul general pentru organizarea și efectuarea transporturilor rutiere de mărfuri și persoane pe teritoriul României, precum și a activităților conexe acestora, în condiții de siguranță și calitate, cu respectarea principiilor liberei concurențe, garantarea accesului liber și nediscriminatoriu la piața transportului rutier, protecția mediului înconjurător, a drepturilor și intereselor legitime ale persoanelor fizice și juridice și pentru satisfacerea necesităților economiei naționale și a nevoilor de apărare a țării. Acest aspect este reținut în art. 1 din actul normativ criticat. Având în vedere scopul Ordonanței Guvernului nr. 27/2011, precum și normele supuse controlului de constituționalitate, apreciază că dispozițiile constituționale invocate nu au incidență în cauză, întrucât nu se pune în discuție accesul liber la justiție, nu se aduce atingere dreptului persoanei vătămate de o autoritate publică și nu se restrânge exercițiul vreunui drept.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 6 alin. (3) lit. g) și h), art. 62, 63 și 64 din

Ordonanța Guvernului nr. 27/2011 privind transporturile rutiere, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 625 din 2 septembrie 2011, cu modificările și completările ulterioare, având următorul cuprins:

— Art. 6 alin. (3) lit. g) și h): „*Ministerul Transporturilor și Infrastructurii, în calitate de autoritate de stat în domeniul transporturilor rutiere, are următoarele atribuții: (...)*

g) autorizează centrele de pregătire și perfecționare a personalului din domeniul transporturilor rutiere, școlile de conducători auto și instructorii auto;

h) elaborează norme obligatorii privind pregătirea, examinarea și atestarea profesională a personalului de specialitate din domeniul transporturilor rutiere, respectiv a persoanelor desemnate să conducă permanent și efectiv activități de transport rutier, a consilierilor de siguranță, a conducătorilor auto, a profesorilor de legislație rutieră, a instructorilor de conducere auto, precum și a lectorilor necesari procesului de pregătire și perfecționare profesională a acestora.”;

— Art. 62: „(1) Școlile de conducători auto fac parte din cadrul instituțional național în domeniul siguranței rutiere, care desfășoară activitatea de pregătire a persoanelor în vederea obținerii permiselor de conducere.

(2) Autorizarea școlilor de conducători auto și a instructorilor auto se face în condițiile stabilite de către autoritatea competentă prin norme.

(3) Atestarea profesorilor de legislație rutieră și a instructorilor de conducere auto se face în condițiile stabilite de către autoritatea competentă prin norme.”;

— Art. 63: „Programa de școlarizare și metodologia de organizare și desfășurare a cursurilor de pregătire teoretică și practică a persoanelor în vederea obținerii permisului de conducere se stabilesc de către autoritatea competentă prin norme.”;

— Art. 64: „Condițiile și obligațiile privind pregătirea teoretică și practică a persoanelor în vederea obținerii permisului de

conducere se stabilesc de către autoritatea competentă prin norme.”

13. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 52 privind dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică și art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. Invocă, de asemenea, și dispozițiile art. 16 privind egalitatea în drepturi și art. 41 privind dreptul la muncă și protecția socială a muncii.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că autorul acesteia își argumentează critica prevederilor art. 6 alin. (3) lit. g) și h), art. 62, 63 și 64 din Ordonanța Guvernului nr. 27/2011 prin prisma modului în care aceste norme au fost puse în executare prin Ordinul ministrului transporturilor nr. 733/2013 pentru aprobarea Normelor privind autorizarea școlilor de conducători auto și a instructorilor auto, a Normelor privind atestarea profesorilor de legislație rutieră și a instructorilor de conducere auto, a Metodologiei de organizare și desfășurare a cursurilor de pregătire teoretică și practică a persoanelor în vederea obținerii permisului de conducere, a Programei de școlarizare, precum și privind condițiile și obligațiile pentru pregătirea teoretică și practică a persoanelor în vederea obținerii permisului de conducere, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 267 și 267 bis din 13 mai 2013.

15. În aceste condiții, Curtea constată că, în cauza de față, autorul nu formulează o veritabilă critică de neconstituționalitate, ci învederează aspecte care, ținând de interpretarea și aplicarea legii de către autoritățile publice abilitate în acest scop, nu intră în sfera contenciosului constituțional.

16. Prin urmare, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 alin. (3) lit. g) și h), art. 62, 63 și 64 din Ordonanța Guvernului nr. 27/2011, astfel cum a fost formulată, urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

17. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 alin. (3) lit. g) și h), art. 62, 63 și 64 din Ordonanța Guvernului nr. 27/2011 privind transporturile rutiere, excepție ridicată de Aurel Piroș în Dosarul nr. 885/39/2013 al Curții de Apel Suceava — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Suceava — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 7 octombrie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Simina Popescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 525

din 9 octombrie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 21² alin. (3)
din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru

Augustin Zegrean	— președinte
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Carmen-Cătălina Gliga.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 21² alin. (3) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Augustin Daniel Moldovan și Alina Laura Moldovan în Dosarul nr. 15.458/211/2012 al Judecătoriei Cluj-Napoca — Secția civilă. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 144D/2014.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Astfel, susține că, având în vedere faptul că executarea silită se face în baza unui titlu executoriu, care este o hotărâre judecătorească, nu se poate reține încălcarea dispozițiilor art. 44 din Constituția României. De asemenea, apreciază că este neîntemeiată și critica privind încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 47, deoarece măsura dispusă prin reglementarea legală criticată a fost avută în vedere tocmai pentru ducerea la îndeplinire a unei obligații ce decurge din calitatea de persoană care a apelat la serviciul public al justiției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 24 ianuarie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 15.458/211/2012, **Judecătoria Cluj-Napoca — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 21² alin. (3) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru**. Excepția a fost ridicată de Augustin Daniel Moldovan și Alina Laura Moldovan într-o cauză având ca obiect o acțiune în constatare.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că, potrivit dispozițiilor art. 21 din Constituție, „legiuitorul a avut în vedere atât posibilitatea fiecărui cetățean de a se adresa unei instanțe judecătorești, cât și posibilitatea acestuia de a-și exercita drepturile sale procesuale în maniera pe care acesta o consideră cea mai potrivită în scopul apărării drepturilor și intereselor sale”, sens în care invocă principiul disponibilității. În acest context, „ca o expresie a acestui principiu, o parte poate dispune în mod arbitrar, în materie civilă, de dreptul de a-și supune cauza judecării sau, *per a contrario*, de a nu se judeca în măsura în care condițiile unui proces ar fi mult prea oneroase pentru situația sa financiară”. Așa fiind, consideră că „art. 21² alin. (3) din Legea nr. 146/1997, prin felul în care este reglementat, aduce atingere directă drepturilor

procesuale ale părții, îngrădind vădit exercitarea prerogativelor conferite de art. 21 din Constituție”.

6. Autorii excepției arată că, în concret, în speță, „formularea unei cereri de ajutor public judiciar în baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008, și admiterea acesteia, conduce la generarea unei obligații în sarcina părții care a formulat cererea de plată a taxei judiciare de timbru, fapt care o obligă să susțină un proces contrar voinței sale. Astfel, partea în cauză nu poate opta între a plăti și a nu plăti taxa judiciară de timbru, ajungându-se, poate, în final la executarea silită a acesteia.” Aceștia susțin că, deși aparent prevederile de lege criticate nu par a ridica probleme de constituționalitate, întrucât admiterea unei cereri de acordare a ajutorului public judiciar, teoretic, vine în sprijinul părții care o solicită, în realitate, în privința autorilor excepției, admiterea unei asemenea cereri, însă, prin acordarea unui sprijin diferit față de cel solicitat, nu constituie un ajutor real, aceștia găsindu-se într-o situație de imposibilitate a achitării taxei judiciare de timbru, similară cu cea anterioară formulării cererii de ajutor public judiciar. Mai mult, raportat la textul de lege criticat, s-ar afla într-o situație mai împovăraătoare decât cea anterioară cererii, întrucât ulterior admiterii cererii de ajutor public judiciar nu ar mai putea opta între a plăti și a nu plăti taxa respectivă. Astfel, prin forma în care este reglementat textul de lege criticat, se înfrânge principiul disponibilității și, implicit, dispozițiile constituționale privind liberul acces la justiție.

7. De asemenea, susțin că „dreptul părții de a opta între a plăti și a nu plăti o taxă de timbru nu poate fi cenzurat de instanța de judecată sau de lege”, iar neplata taxei de timbru, indiferent de existența sau nu a unei cereri de ajutor public judiciar, poate conduce la aplicarea unei singure sancțiuni procesuale pentru partea care nu și-a îndeplinit obligația respectivă, și anume anularea cererii de chemare în judecată. Arată că, „în condițiile în care partea este obligată a achita taxa judiciară de timbru, deși a arătat că nu are veniturile necesare suportării acesteia, inițierea procedurilor de executare silită va avea un efect direct asupra dreptului de proprietate și nivelului de trai.” În concluzie, autorii excepției de neconstituționalitate consideră că, prin aplicarea art. 21² alin. (3) din Legea nr. 146/1997 în forma în care se reflectă în prezenta cauză, se înfrâng în mod grav și ireversibil drepturile fundamentale ale acestora.

8. **Judecătoria Cluj-Napoca — Secția civilă** opinează în sensul respingerii excepției de neconstituționalitate, apreciind că prevederile art. 21² alin. (3) din Legea nr. 146/1997 sunt în concordanță cu normele constituționale invocate. De asemenea, arată că, în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, este atributul instanței de judecată de a verifica dacă eșalonarea taxei judiciare de timbru ar putea afecta nivelul de trai al solicitantului sau al membrilor familiei, având, totodată, posibilitatea să aprecieze inclusiv cu privire la numărul și perioada eșalonării taxei judiciare de timbru.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, inițierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Avocatul Poporului** consideră că prevederile art. 21² alin. (3) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru

sunt constituționale. Învederează faptul că acest text de lege a fost abrogat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, iar dispoziții legale asemănătoare celor criticate în cauză se regăsesc în cuprinsul art. 44 alin. (3) din ordonanța de urgență amintită. De asemenea, arată că, întrucât prevederile de lege criticate și-au produs efectele față de autorii excepției de neconstituționalitate, în virtutea Deciziei Curții Constituționale nr. 766/2011, acestea urmează să facă, totuși, obiect al controlului de constituționalitate.

11. Astfel, referitor la critica de neconstituționalitate a art. 21² alin. (3) din Legea nr. 146/1997 față de art. 21 din Constituție, Avocatul Poporului consideră că aceasta nu poate fi reținută, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, și anume Decizia nr. 358/2013.

12. De asemenea, apreciază că nu sunt încălcate nici dispozițiile constituționale ale art. 44 și art. 47 referitoare la dreptul de proprietate și dreptul la un nivel de trai decent, deoarece prin textul de lege criticat „se asigură protecția dreptului de proprietate al titularilor unor creanțe, încălcat prin refuzul de executare din partea debitorilor de rea-credință”.

13. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

15. Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost reținut prin dispozitivul încheierii de sesizare, îl constituie prevederile art. 21² alin. (3) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 29 iulie 1997, cu modificările și completările ulterioare, prevederi de lege potrivit cărora, „*În cazul eşalonării sau amânării, instanța transmite hotărârea de încuviințare, care constituie titlu executoriu, Ministerului Economiei și Finanțelor/organelor competente pentru urmărirea executării obligației de plată ori, după caz, pentru punerea în executare a hotărârii privind plata taxei ori a părții din taxa datorată, la termenele stabilite. În titlul executoriu se vor menționa și codul de identificare fiscală, domiciliul fiscal, precum și orice alte date de identificare a debitorului. Executarea silită a hotărârii se va efectua prin organele de executare ale unităților teritoriale subordonate Ministerului Economiei și Finanțelor în a căror rază teritorială își are sediul debitorul, potrivit legislației privind executarea silită a creanțelor bugetare.*”

16. Curtea constată că Legea nr. 146/1997 a fost abrogată prin art. 58 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80 din 26 iunie 2013 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 392 din 29 iunie 2013. De asemenea, conform art. 55 din aceeași ordonanță, „*Pentru cererile și acțiunile introduse până la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, timbrul judiciar se aplică, respectiv taxele judiciare de timbru se stabilesc și se plătesc în cuantumul prevăzut de legea în vigoare la data introducerii lor.*” În legătură cu examinarea unor texte de lege ce nu mai sunt în vigoare, prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, nuanțând interpretarea sintagmei „*în vigoare*” din cuprinsul art. 29 din Legea nr. 47/1992, text care circumstanțiază controlul de constituționalitate numai la legile și ordonanțele în vigoare, Curtea Constituțională a reținut că acest control vizează „*dispozițiile aplicabile cauzei, chiar dacă acestea nu mai sunt în*

vigoare”, dar ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare. O astfel de soluție a fost justificată prin faptul că, deși abrogată, „*legea civilă poate ultraactiva în unele situații, potrivit principiului «tempus regit actum»*”. În speță, deși nu mai sunt în vigoare, dispozițiile legale criticate își produc în continuare efectele juridice, fiind aplicabile cauzei deduse judecătii, așa încât Curtea are competența de a se pronunța asupra constituționalității prevederilor legale criticate.

17. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 21 — *Accesul liber la justiție*, art. 44 — *Dreptul de proprietate privată*, și art. 47 — *Nivelul de trai*. De asemenea, se invocă și încălcarea art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care consacră dreptul la un proces echitabil.

18. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a mai pronunțat cu privire la constituționalitatea obligației de plată a taxelor judiciare, statuând, în mod constant, că accesul liber la justiție nu presupune gratuitatea acestuia și nicio dispoziție constituțională nu interzice stabilirea taxelor de timbru în justiție, fiind justificat ca persoanele care se adresează autorităților judecătorești să contribuie la acoperirea cheltuielilor prilejuite de realizarea actului de justiție, în acord și cu dispozițiile art. 56 din Legea fundamentală, potrivit cărora „*cetățenii au obligația să contribuie, prin impozite și prin taxe, la cheltuielile publice*”. De asemenea, Curtea a constatat că plata taxelor judiciare de timbru, fiind o condiție legală pentru începerea proceselor civile, obligația la plata anticipată a acestor taxe (în unele cazuri până la un termen ulterior, stabilite de instanța judecătorească) este justificată, ca și sancțiunea anulării acțiunii sau cererii, în caz de neplată a acestora (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 144 din 7 martie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 205 din 10 aprilie 2013). În consecință, legiuitorul este îndreptățit să instituie taxe judiciare de timbru pentru a nu afecta bugetul de stat prin costurile procedurii judiciare deschise de părțile aflate în litigiu (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 943 din 19 decembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 62 din 25 ianuarie 2007).

19. Cu privire la posibilitatea acordării unor facilități la plata taxei judiciare de timbru, prin Decizia nr. 426 din 24 octombrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 701 din 15 noiembrie 2013, spre exemplu, Curtea a reținut că, potrivit prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008, ajutorul public judiciar în materie civilă este un sprijin acordat de stat pentru persoanele fizice care sunt sau care urmează să devină parte într-un litigiu aflat pe rolul instanțelor române sau al altor autorități cu atribuții jurisdicționale române, ca și un mijloc de a permite tuturor persoanelor un acces efectiv la justiție. Astfel, legiuitorul și-a propus să reglementeze instituția ajutorului public judiciar în materie civilă ca o formă de asistență acordată de stat în vederea asigurării dreptului la un proces echitabil și garantării accesului egal la actul de justiție, pentru realizarea unor drepturi sau interese legitime pe cale judiciară, inclusiv pentru executarea silită a hotărârilor judecătorești sau a altor titluri executorii.

20. Referitor la critica formulată în prezenta cauză, Curtea reține că, potrivit art. 21 alin. (1) din Legea nr. 146/1997, persoanele fizice pot beneficia de scutiri, reduceri, eşalonări sau amânări pentru plata taxelor judiciare de timbru, în condițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, aprobată cu modificări și completări. Taxele judiciare de timbru sunt datorate (cu anumite excepții, expres prevăzute de lege) de către toate persoanele fizice și juridice, însă, în situația în care nu poate face față cheltuielilor unui proces sau celor pe care le implică obținerea unor consultații juridice în vederea apărării unui drept sau interes legitim în justiție, orice persoană fizică poate solicita acordarea ajutorului public judiciar.

21. Potrivit prevederilor art. 21² din Legea nr. 146/1997, în cazul încuviințării cererii de acordare a facilităților la plata taxei judiciare de timbru, prin încheiere se vor stabili, după caz, cota de reducere sau cuantumul redus al taxei, termenul sau termenele de plată și cuantumul ratelor. Eșalonarea plății taxelor judiciare se poate face pe parcursul a cel mult 2 ani. În cazul eşalonării sau amânării, instanța transmite hotărârea de încuviințare, care constituie titlu executoriu, Ministerului Economiei și Finanțelor/organelor competente pentru urmărirea executării obligației de plată ori, după caz, pentru punerea în executare a hotărârii privind plata taxei ori a părții din taxa datorată, la termenele stabilite, iar executarea silită a hotărârii se va efectua prin organele de executare ale unităților teritoriale subordonate Ministerului Economiei și Finanțelor în a căror rază teritorială își are sediul debitorul, potrivit legislației privind executarea silită a creanțelor bugetare.

22. Ca atare, referitor la susținerea autorilor excepției potrivit căreia „sunt obligați să susțină un proces contra voinței lor”, Curtea o consideră a fi neîntemeiată, întrucât, odată încuviințată cererea de ajutor public judiciar, chiar dacă reclamantul nu achită tranșele stabilite de instanță la termenele fixate prin dispozitivul încheierii, instanța este în mod legal investită, astfel că nu este

24. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Augustin Daniel Moldovan și Alina Laura Moldovan în Dosarul nr. 15.458/211/2012 al Judecătorei Cluj-Napoca — Secția civilă și constată că prevederile art. 21² alin. (3) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătorei Cluj-Napoca — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 9 octombrie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 582

din 21 octombrie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 242 alin. (11) din Codul de procedură penală

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 242 alin. (11) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de instanța de judecată, din oficiu, în Dosarul nr. 5.559/111/2013 al Curții de Apel Oradea —

incidentă sancțiunea anulării cererii ca netimbrată sau ca insuficient timbrată. Ca urmare, pe parcursul procesului civil, odată ce instanța de judecată încuviințează cererea de eşalonare a plății taxei judiciare de timbru, serviciul public al statului declanșează mecanismele financiare de acordare a acestui ajutor judiciar. Plata ratelor lunare stabilite în sarcina părții care a solicitat ajutorul public judiciar reprezintă o chestiune ce ține de executarea obligației de plată sau, dacă se impune, de executarea silită a hotărârii. Așadar, hotărârea prin care s-a dispus măsura eşalonării de către instanță reprezintă titlu executoriu, sumele datorate cu titlu de taxă judiciară de timbru urmând a fi urmărite în condițiile prevăzute de dispozițiile legale aplicabile în acest sens.

23. De altfel, Curtea constată că, urmărind un scop legitim, identificat generic cu buna administrare a resurselor justiției, prevederile legale criticate constituie tocmai o garanție a accesului efectiv la justiție, de natură să asigure un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele utilizate și scopul urmărit și să păstreze un echilibru just între interesul statului în a recupera cheltuielile de judecată și interesul reclamantului ca o instanță să îi examineze cererea.

Secția penală și pentru cauze cu minori și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 256D/2014.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, arată că art. 242 alin. (10) și (11) din Codul de procedură penală reglementează într-un mod inedit înlocuirea măsurii arestării preventive sau a măsurii arestului la domiciliu cu măsura controlului judiciar pe cauțiune, întrucât faza admiterii în principiu a cererii presupune și analiza temeiniciei acesteia, iar faza admiterii pe fond a cererii se limitează la verificarea depunerii cauțiunii, fără a fi, însă, încălcate principiile constituționale invocate în motivarea excepției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 27 martie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 5.559/111/2013, **Curtea de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 242 alin. (11) din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de instanța de judecată, din oficiu, cu ocazia soluționării unor cereri de înlocuire a măsurii arestării preventive, în principal, cu măsura controlului judiciar pe cauțiune, iar, în subsidiar, cu cea a arestului la domiciliu, cereri formulate în cursul judecării apelurilor declarate împotriva unei sentințe penale pronunțate de Tribunalul Bihor.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** instanța de judecată susține că dispozițiile art. 242 alin. (11) din Codul de procedură penală încalcă dreptul la un proces echitabil, unicitatea, imparțialitatea și egalitatea justiției și independența judecătorilor. În acest sens, arată că instanța de judecată este obligată ca, odată stabilit cuantumul cauțiunii și efectuată plata acesteia, să dispună admiterea cererii de înlocuire a măsurii arestării preventive sau a arestului la domiciliu cu măsura controlului judiciar pe cauțiune, fără să aibă posibilitatea de a aprecia asupra fondului cererii formulate, potrivit propriilor convingeri care își au izvorul în lege, fiind, astfel, încălcate atributele de independență și imparțialitate ale judecătorilor și, implicit, dreptul la un proces echitabil. Or, rolul instanței de judecată cu privire la admiterea unei sesizări nu trebuie să fie unul pur formal, executant, constrângând, astfel, instanța să dea o hotărâre formală, ci soluția trebuie să aparțină întotdeauna exclusiv instanței, întrucât, în caz contrar, judecătorul nu mai este independent, imparțial și supus numai legii. Nu se poate afirma că o apreciere a temeiniciei cererii s-ar realiza într-o primă etapă, cu ocazia admiterii în principiu a cererii, așa cum s-ar deduce din interpretarea art. 242 alin. (10) din Codul de procedură penală, întrucât admiterea în principiu presupune examinarea formală a îndeplinirii unor condiții prevăzute de lege, după care urmează aprecierea magistratului asupra temeiniciei cererii, aspect care rezultă din dispozițiile art. 216 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală privind condițiile generale pe care le presupune acordarea controlului judiciar pe cauțiune, care prevăd că magistratul poate dispune luarea măsurii controlului judiciar pe cauțiune față de inculpat dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 216 alin. (1) din Codul de procedură penală, inclusiv cea referitoare la plata în prealabil a cuantumului cauțiunii stabilite de instanță. Consideră că această soluție privind actul de deliberare în integralitatea lui trebuie să subziste chiar dacă instanța s-a mai pronunțat asupra problemei supuse dezbaterii într-o primă etapă unde a analizat alte aspecte față de cele care se pun în discuție în ultima etapă când se pronunță asupra fondului chestiunii supuse dezbaterii, respectiv asupra admiterii sau respingerii sesizării formulate. Apreciază că legiuitorul nu a dorit să dea o altă abordare instituției controlului judiciar față de vechea reglementare care prevedea că examinarea sesizării se realizează în două etape, una care privea îndeplinirea unor condiții legale (art. 160⁸ din Codul de procedură penală din 1968), după care se stabilea cuantumul cauțiunii, care, odată achitată, ducea la admiterea în principiu a cererii și la fixarea unui nou termen de judecată pentru examinarea fondului, respectiv a temeiniciei cererii, care se realiza în a doua etapă când instanța dispunea asupra măsurii procesuale solicitate (art. 160^{8a} din Codul de procedură penală din 1968). Așadar, inadvertențele existente în cuprinsul dispozițiilor legale actuale enumerate mai sus nu existau în vechea reglementare și trebuie să fie înlăturate prin controlul de constituționalitate.

6. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

7. **Avocatul Poporului** consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale. Arată că art. 242 din Codul de procedură penală, în integralitatea sa, reglementează revocarea măsurilor preventive și înlocuirea unei măsuri preventive cu o altă măsură preventivă. Referitor la admiterea în principiu a cererii de înlocuire a măsurii arestării preventive sau a măsurii arestului la domiciliu cu măsura controlului judiciar pe cauțiune, face trimitere la Decizia Curții Constituționale nr. 138/2013, din care reiese că, prin natura și conținutul ei specific, o astfel de procedură prealabilă, de examinare a cererii sub aspectul admisibilității în principiu, presupune doar verificarea întrunirii condițiilor de exercitare a acesteia referitoare la încadrarea cererii în termenul legal, la întemeierea ei pe cazurile prevăzute de lege și la depunerea ori invocarea mijloacelor de probă în dovedirea cererii. Instanța se pronunță asupra unei probleme care privește exclusiv buna administrare a justiției, ca și în cazul recuzării sau al strămutării pricinilor. Or, așa cum a stabilit în repetate rânduri instanța de contencios european a drepturilor omului, cea mai mare parte a drepturilor procedurale, prin natura lor, nu constituie, în sensul Convenției, „drepturi civile” și, deci, nu intră în câmpul de aplicare al art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În acest sens, sunt citate ca exemple: refuzul autorizării introducerii apelului pronunțat de o curte supremă — Decizia din 9 mai 1989, pronunțată de Comisia Europeană a Drepturilor Omului în Cauza *Helmers împotriva Suediei* (Cererea nr. 11.826/85); examinarea cererii de revizuire a unui proces civil — Decizia din 8 octombrie 1976, pronunțată de Comisia Europeană a Drepturilor Omului în Cauza *X, Y și Z împotriva Elveției* (Cererea nr. 6916/75). Consideră, însă, că, în speță, din întreaga reglementare a art. 242 din Codul de procedură penală nu rezultă că, prin admiterea în principiu — urmată de depunerea cauțiunii în termenul fixat și, ulterior, de admiterea cererii de înlocuire a măsurii preventive cu măsura controlului judiciar pe cauțiune — s-ar soluționa o problemă care privește exclusiv buna administrare a justiției. Arată că admiterea în principiu reglementată de dispozițiile de lege criticate nu presupune doar verificarea întrunirii condițiilor referitoare la formularea cererii în termenul legal, la întemeierea ei pe cazurile prevăzute de lege și la depunerea ori invocarea mijloacelor de probă în dovedirea cererii. Observă că instanța dispune admiterea în principiu a cererii formulate de inculpat numai după parcurgerea mai multor pași — și anume: fixarea datei de soluționare a cererii și citarea inculpatului; ascultarea acestuia asupra tuturor motivelor pe care se întemeiază cererea, în prezența unui avocat ales sau numit din oficiu — și numai dacă găsește cererea întemeiată. Prin urmare, procedura reglementată de dispozițiile art. 242 din Codul de procedură penală depășește cadrul admiterii în principiu, așa cum a fost aceasta consacrată în vechiul cod, când o asemenea procedură presupunea doar luarea de măsură pentru buna administrare a justiției, ceea ce nu este de natură a aduce atingere principiilor fundamentale invocate de instanța de judecată în motivarea excepției de neconstituționalitate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile

procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 242 alin. (11) din Codul de procedură penală — Legea nr. 135/2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 486 din 15 iulie 2010. Textul de lege criticat are următorul cuprins: „*Dacă se depune cauțiunea în termenul fixat, judecătorul de drepturi și libertăți, judecătorul de cameră preliminară sau instanța de judecată, prin încheiere dată în camera de consiliu, admite cererea de înlocuire a măsurii preventive cu măsura controlului judiciar pe cauțiune, stabilește obligațiile ce vor reveni inculpatului pe durata măsurii și dispune punerea de îndată în libertate a inculpatului, dacă nu este arestat în altă cauză.*”

11. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții de lege, autoarea excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 21 alin. (3) referitor la dreptul la un proces echitabil și ale art. 124 alin. (2) și (3) privind unicitatea, imparțialitatea și egalitatea justiției și independența judecătorilor, precum și ale art. 20 referitor la preeminența tratatelor internaționale privind drepturile omului asupra legilor interne, raportate la prevederile art. 6 paragraful 1 referitor la dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, prin Încheierea din 27 martie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 5.559/111/2013, Curtea de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 242 alin. (11) din Codul de procedură penală, excepție ridicată, din oficiu, de instanța de judecată cu ocazia soluționării unor cereri de înlocuire a măsurii arestării preventive cu măsura controlului judiciar pe cauțiune. Prin aceeași încheiere, Curtea de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori a sesizat și Înalta Curte de Casație și Justiție, solicitând, în temeiul art. 475 din Codul de procedură penală, pronunțarea unei hotărâri prealabile în vederea dezlegării unor chestiuni de drept privind, printre altele, interpretarea dispozițiilor art. 216 alin. (1) și (2) raportat la art. 242 alin. (10) din Codul de procedură penală, în sensul de a lămuri dacă examinarea sesizării privind controlul judiciar pe cauțiune presupune admiterea în principiu a acesteia, după care magistratul analizează temeinicia cererii atât cu ocazia luării inițiale a acestei măsuri, cât și cu ocazia înlocuirii măsurii arestului preventiv sau a arestului la domiciliu cu măsura controlului judiciar pe cauțiune.

13. Curtea reține că art. 242 din noul Cod de procedură penală reglementează revocarea măsurilor preventive și înlocuirea unei măsuri preventive cu o altă măsură preventivă. Potrivit art. 202 alin. (4) din noul Cod de procedură penală, măsurile preventive sunt: reținerea, controlul judiciar, controlul judiciar pe cauțiune, arestul la domiciliu și arestarea preventivă.

14. În reglementarea Codului de procedură penală din 1968 (art. 136 alin. 1), în cauzele privitoare la infracțiuni pedepsite cu detențiune pe viață sau cu închisoare, pentru a se asigura buna desfășurare a procesului penal ori pentru a se împiedica sustragerea învinuitului sau inculpatului de la urmărirea penală, de la judecată ori de la executarea pedepsei, se putea lua față de acesta una dintre următoarele măsuri preventive: reținerea, obligarea de a nu părăsi localitatea, obligarea de a nu părăsi țara sau arestarea preventivă. Vechiul Cod de procedură penală prevedea, în art. 136 alin. 2, că scopul măsurilor preventive

putea fi realizat și prin liberarea provizorie sub control judiciar sau pe cauțiune. Potrivit art. 160⁸ din Codul de procedură penală din 1968, în cazul cererii de liberare pe cauțiune, dacă instanța constata că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege, stabilea cuantumul cauțiunii și termenul în care cauțiunea trebuia depusă, încunoștințând despre aceasta persoana care a făcut cererea. După depunerea dovezii de consemnare a cauțiunii, instanța admitea în principiu cererea și fixa termenul pentru soluționarea ei. Dacă nu erau îndeplinite condițiile prevăzute de lege și dovada de consemnare a cauțiunii nu era depusă, cererea se respingea. Potrivit art. 160^{8a} alin. 2 din Codul de procedură penală din 1968, în cazul în care se constată că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege și cererea este întemeiată, instanța admitea cererea și dispunea punerea în libertate provizorie a învinuitului sau inculpatului.

15. Noul Cod de procedură penală, care introduce instituția controlului judiciar pe cauțiune ca măsură preventivă de sine-stătătoare, stabilește în art. 242 alin. (2) că măsura preventivă se înlocuiește, din oficiu sau la cerere, cu o măsură preventivă mai ușoară, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege pentru luarea acesteia și dacă, în urma evaluării împrejurărilor concrete ale cauzei și a conduitei procesuale a inculpatului, se apreciază că măsura preventivă mai ușoară este suficientă pentru realizarea scopului prevăzut la art. 202 alin. (1), și anume pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal, împiedicarea sustragerii suspectului ori a inculpatului de la urmărirea penală sau de la judecată ori prevenirea săvârșirii unei alte infracțiuni. Potrivit art. 216 alin. (2) din Codul de procedură penală, care reglementează condițiile generale ce trebuie îndeplinite pentru luarea măsurii controlului judiciar pe cauțiune față de inculpat în procedura de cameră preliminară sau în cursul judecății, această măsură preventivă poate fi dispusă numai dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alin. (1), și anume dacă sunt întrunite cerințele art. 223 alin. (1) și (2) referitoare la condițiile și cazurile de aplicare a măsurii arestării preventive, dacă luarea măsurii controlului judiciar pe cauțiune este suficientă pentru realizarea scopului prevăzut la art. 202 alin. (1) și dacă inculpatul depune o cauțiune în cuantumul stabilit.

16. Cererea inculpatului de înlocuire a măsurii arestării preventive sau a măsurii arestului la domiciliu cu măsura controlului judiciar pe cauțiune se adresează, în scris, judecătorului de drepturi și libertăți, judecătorului de cameră preliminară sau instanței de judecată, după caz [art. 242 alin. (2)]. În vederea soluționării cererii, judecătorul de drepturi și libertăți, judecătorul de cameră preliminară sau instanța de judecată fixează data de soluționare a acesteia și dispune citarea inculpatului [art. 242 alin. (7)]. Când inculpatul este prezent, soluționarea cererii se face numai după ascultarea acestuia asupra tuturor motivelor pe care se întemeiază cererea, în prezența unui avocat ales sau numit din oficiu. Cererea se soluționează și în lipsa inculpatului, atunci când acesta nu se prezintă, deși a fost legal citat sau când, din cauza stării de sănătate, din cauză de forță majoră ori stare de necesitate, nu poate fi adus, dar numai în prezența avocatului, ales sau numit din oficiu, căruia i se dă cuvântul pentru a pune concluzii [art. 242 alin. (8)]. Participarea procurorului este obligatorie [art. 242 alin. (9)]. Dacă găsește cererea întemeiată, judecătorul de drepturi și libertăți, judecătorul de cameră preliminară sau instanța de judecată, prin încheiere, dată în camera de consiliu, admite în principiu cererea și stabilește valoarea cauțiunii, acordând inculpatului termen pentru depunerea ei [art. 242 alin. (10)]. Dacă se depune cauțiunea în termenul fixat, judecătorul de drepturi și libertăți, judecătorul de cameră preliminară sau instanța de judecată, prin încheiere dată în

camera de consiliu, admite cererea de înlocuire a măsurii preventive cu măsura controlului judiciar pe cauțiune, stabilește obligațiile ce vor reveni inculpatului pe durata măsurii și dispune punerea de îndată în libertate a inculpatului, dacă nu este arestat în altă cauză [art. 242 alin. (11)]. Dacă nu se depune cauțiunea în termenul fixat, judecătorul de drepturi și libertăți, judecătorul de cameră preliminară sau instanța de judecată, prin încheiere dată în camera de consiliu, în lipsa inculpatului și a procurorului, respinge ca neîntemeiată cererea formulată de inculpat [art. 242 alin. (12)].

17. Curtea reține că, prin Decizia nr. 11 din 2 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 503 din 7 iulie 2014, Înalta Curte de Casație și Justiție a respins, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel Oradea în Dosarul nr. 5.559/111/2013 privind pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept referitoare la interpretarea dispozițiilor art. 216 alin. (1) și (2) raportat la art. 242 alin. (10) din Codul de procedură penală, în sensul de a lămuri dacă examinarea sesizării privind controlul judiciar pe cauțiune presupune admiterea în principiu a acesteia, după care magistratul analizează temeinicia cererii atât cu ocazia luării inițiale a acestei măsuri, cât și cu ocazia înlocuirii măsurii arestului preventiv sau a arestului la domiciliu cu măsura controlului judiciar pe cauțiune. În considerentele deciziei mai sus menționate, Înalta Curte de Casație și Justiție a arătat că, prin raportul întocmit de judecătorul desemnat, s-a propus, în principal, respingerea, ca inadmisibilă, a sesizării formulate de Curtea de Apel Oradea, iar, dacă se va aprecia că sunt îndeplinite cerințele de admisibilitate prevăzute de art. 475 din Codul de procedură penală, s-a exprimat opinia că, „în interpretarea dispozițiilor art. 242 alin. (10) din Codul de procedură penală, examinarea temeiniciei cererii de înlocuire a măsurii arestării preventive cu măsura controlului judiciar pe cauțiune se poate realiza doar ulterior admiterii în principiu a acesteia”.

18. Autoarea excepției de neconstituționalitate susține că dispozițiile art. 242 alin. (11) din Codul de procedură penală încalcă dreptul la un proces echitabil și principiile unicității, imparțialității și egalității justiției și al independenței judecătorilor, întrucât nu permit verificarea, ulterior admiterii în principiu a cererii de înlocuire a măsurii arestului preventiv sau a arestului la domiciliu cu măsura controlului judiciar pe cauțiune, a temeiniciei respectivei cereri. Consideră că verificarea

temeiniciei nu se poate realiza în etapa admiterii în principiu — așa cum s-ar deduce din interpretarea art. 242 alin. (10) din Codul de procedură penală —, această etapă vizând doar examinarea îndeplinirii unor condiții formale prevăzute de lege.

19. Curtea constată că reglementarea din Codul de procedură penală din 1968 referitoare la liberarea provizorie pe cauțiune condiționa admiterea în principiu a cererii de depunerea dovezii de consemnare a cauțiunii, după care se proceda la soluționarea fondului cererii, prin analiza temeiniciei acesteia, cu consecința restituirii cauțiunii în situația în care cererea era apreciată ca fiind neîntemeiată. Potrivit noului Cod de procedură penală, la înlocuirea măsurii arestării preventive sau a arestului la domiciliu cu măsura controlului judiciar pe cauțiune se analizează mai întâi temeinicia cererii de înlocuire și, dacă aceasta este întemeiată, judecătorul de drepturi și libertăți, judecătorul de cameră preliminară sau instanța de judecată admite în principiu cererea și stabilește, totodată, cauțiunea și termenul pentru depunerea ei, urmând să admită propriu-zis cererea numai dacă se depune cauțiunea în termenul fixat, iar, în caz contrar, să respingă ca neîntemeiată cererea formulată de inculpat. O atare reglementare sporește eficiența procedurii și respectă, totodată, condițiile generale referitoare la luarea măsurii controlului judiciar pe cauțiune prevăzute de art. 216 din noul Cod de procedură penală, care în alin. (2) stabilește că această măsură poate fi dispusă față de inculpat în procedura de cameră preliminară sau în cursul judecății numai dacă sunt întrunite cerințele prevăzute la alin. (1), printre care și cea referitoare la depunerea cauțiunii.

20. Prin urmare, dispozițiile art. 242 alin. (11) din Codul de procedură penală nu aduc atingere unicității, imparțialității și egalității justiției, independenței judecătorilor și dreptului la un proces echitabil, în condițiile în care judecătorul de drepturi și libertăți, judecătorul de cameră preliminară și instanța de judecată verifică, potrivit art. 242 alin. (10) din Codul de procedură penală, temeinicia cererii de înlocuire a măsurii arestării preventive sau a arestului la domiciliu cu măsura controlului judiciar pe cauțiune, prilej cu care evaluează împrejurările concrete ale cauzei și conduita procesuală a inculpatului, ca garanție a respectării principiilor fundamentale invocate de autoarea excepției.

21. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de instanța de judecată, din oficiu, în Dosarul nr. 5.559/111/2013 al Curții de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori și constată că dispozițiile art. 242 alin. (11) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 21 octombrie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE PENTRU ADMINISTRARE ȘI REGLEMENTARE ÎN COMUNICAȚII

AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU ADMINISTRARE ȘI REGLEMENTARE ÎN COMUNICAȚII

DECIZIE

pentru stabilirea formatului și a modalității de transmitere a informațiilor privind dezvoltarea și localizarea geografică a rețelelor publice de comunicații electronice și a elementelor de infrastructură asociate acestora

În temeiul art. 5 lit. b), art. 11 alin. (1) și art. 12 alin. (1) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009 privind înființarea Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, aprobată prin Legea nr. 113/2010, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 35 alin. (2) și (3) din Legea nr. 154/2012 privind regimul infrastructurii rețelelor de comunicații electronice,

președintele Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații emite prezenta decizie.

Art. 1. — Prezenta decizie stabilește formatul și modalitatea de transmitere către Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, denumită în continuare *ANCOM*, a informațiilor privind dezvoltarea și localizarea geografică a rețelelor publice de comunicații electronice și a elementelor de infrastructură asociate acestora, de către furnizorii de rețele publice de comunicații electronice, în conformitate cu dispozițiile art. 35 alin. (2) și (3) din Legea nr. 154/2012 privind regimul infrastructurii rețelelor de comunicații electronice.

Art. 2. — (1) Pentru rețelele publice de comunicații electronice și elementele de infrastructură asociate acestora existente pe teritoriul municipiului București, furnizorii de rețele publice de comunicații electronice care furnizează rețele de comunicații electronice destinate publicului prin intermediul cărora sunt furnizate fie servicii de telefonie la puncte fixe, fie servicii de acces la internet la puncte fixe, având, la nivel național, pentru oricare din aceste servicii un număr de conexiuni mai mare de 100.000, au obligația de a transmite ANCOM, în mod corect și complet, informațiile prevăzute în anexa nr. 2.

(2) Pentru rețelele publice de comunicații electronice și elementele de infrastructură asociate acestora existente pe teritoriul municipiului București, furnizorii de rețele publice de comunicații electronice care furnizează rețele radio mobile celulare publice au obligația de a transmite ANCOM, în mod corect și complet, informațiile prevăzute în anexa nr. 2.

(3) Pentru restul teritoriului național, furnizorii de rețele publice de comunicații electronice prevăzuți la alin. (1) și (2) au obligația de a transmite ANCOM, în mod corect și complet, informațiile prevăzute în anexa nr. 3.

(4) Prin decizie a președintelui ANCOM, obligația de raportare a informațiilor prevăzute în anexa nr. 2 va fi extinsă la nivel național pentru furnizorii de rețele publice de comunicații electronice prevăzuți la alin. (1) și (2).

(5) Furnizorii de rețele publice de comunicații electronice care nu se încadrează la alin. (1) sau (2) au obligația de a transmite ANCOM, în mod corect și complet, informațiile prevăzute în anexa nr. 3.

(6) Termenii utilizați în anexele nr. 2 și 3 sunt definiți în anexa nr. 1.

Art. 3. — (1) Raportarea informațiilor prevăzute la art. 2 se va realiza până la data de 1 ianuarie 2016 pentru datele existente la data de 1 ianuarie 2015.

(2) Furnizorii de rețele publice de comunicații electronice au obligația de a actualiza informațiile transmise ANCOM conform art. 2 anual, până la data de 1 iulie a fiecărui an, cu datele existente la data de 31 decembrie a anului anterior.

(3) Prima actualizare a informațiilor prevăzute la art. 2 se va realiza până la data de 1 iulie 2016, pentru datele existente la data de 31 decembrie 2015.

(4) Persoanele care au calitatea de furnizori, dar care nu au furnizat rețele publice de comunicații electronice au obligația de a informa ANCOM cu privire la acest fapt în termenele prevăzute la alin. (1) sau (3).

(5) Persoanele care dobândesc calitatea de furnizori de rețele publice de comunicații electronice după data intrării în vigoare a prezentei decizii vor transmite ANCOM informațiile prevăzute la art. 2 în termen de 12 luni de la data începerii furnizării respectivelor rețele.

Art. 4. — (1) Transmiterea informațiilor prevăzute în anexa nr. 2 se realizează sub formă de fișiere de tip XML [Geography Markup Language (GML)/Keyhole Markup Language (KML)] printr-o conexiune securizată de tip VPN, cu ajutorul unei aplicații informatice disponibile pe o pagină de internet pusă la dispoziție de ANCOM, sub forma înscrisului în formă electronică căruia i s-a încorporat, atașat ori i s-a asociat logic o semnătură electronică extinsă, bazată pe un certificat calificat nesuspendat sau nerevocat la data transmiterii și generată cu ajutorul unui dispozitiv securizat de creare a semnăturii electronice.

(2) Transmiterea informațiilor prevăzute în anexa nr. 3 se realizează prin intermediul unei aplicații informatice disponibile pe o pagină de internet pusă la dispoziție de ANCOM, sub forma înscrisului în formă electronică căruia i s-a încorporat, atașat ori i s-a asociat logic o semnătură electronică extinsă, bazată pe un certificat calificat nesuspendat sau nerevocat la data transmiterii și generată cu ajutorul unui dispozitiv securizat de creare a semnăturii electronice.

(3) Dispozițiile Deciziei președintelui Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații nr. 336/2013 privind mijloacele și modalitatea de transmitere a unor documente, date sau informații către Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații și privind modificarea Deciziei președintelui Autorității Naționale pentru Comunicații nr. 77/2009 privind obligațiile de informare a utilizatorilor finali de către furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului se aplică în mod corespunzător.

Art. 5. — (1) ANCOM va realiza pe baza informațiilor transmise conform art. 2 un inventar al rețelelor publice de comunicații electronice și al elementelor de infrastructură asociate acestora.

(2) Modalitatea de stocare a informațiilor care alcătuiesc inventarul este asigurată de un sistem informatic geografic (Geographical Information System – GIS), la nivel național, de tip client-server.

Art. 6. — (1) Un furnizor de rețele publice de comunicații electronice poate avea acces la informațiile transmise de un alt furnizor conform obligațiilor prevăzute de prezenta decizie, doar

în condițiile stabilite prin decizia președintelui Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații prevăzută la art. 23 din Legea nr. 154/2012.

(2) Furnizorul de rețele publice de comunicații electronice care are acces la informațiile prevăzute la alin. (1) asigură respectarea caracterului confidențial al acestora, conform legislației în vigoare.

Art. 7. — Anexele nr. 1—3 fac parte integrantă din prezenta decizie.

Art. 8. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2015.

p. Președintele Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații,
Bogdan-Cristian Iana

București, 4 decembrie 2014.

Nr. 1.644.

ANEXA Nr. 1

Definiții

În înțelesul deciziei, următorii termeni se definesc astfel:

A. Elemente de rețea de comunicații electronice

1. *Segment de rețea de comunicații electronice* reprezintă linia de cabluri metalice sau de fibră optică, inclusiv fibra optică inactivă — „dark fiber”, situată între două puncte de acces la rețea, prin intermediul căreia se pot transporta semnale electrice, respectiv optice, între echipamente ale rețelei. De asemenea, un segment de rețea poate fi constituit și dintr-o legătură radio între două puncte (emisie și/sau recepție).

2. *Punct de acces la rețea* reprezintă acel loc în care operatorul rețelei sau operatorul unei terțe rețele are acces fizic la rețea, în vederea realizării de operații de întreținere și reparații, verificări, măsurări, instalare echipamente (inclusiv colocare), acces sau interconectare etc.; elementele de infrastructură asociate acestor puncte sunt camerele de tragere, cabinetele stradale supraterane, stâlpii, pilonii, clădirile în care sunt amplasate echipamentele rețelei în cauză.

3. *Comutator* reprezintă un element al unei rețele de comunicații electronice care îndeplinește funcția de comutare și rutare a apelurilor telefonice.

4. *Stație de distribuție CATV (head-end)* reprezintă un element al unei rețele de comunicații electronice care face posibilă recepționarea, în rețeaua de acces, a semnalelor de comunicații audiovizuale pentru procesare și distribuție la nivel local/regional.

5. *Border router* reprezintă un element al unei rețele de comunicații electronice care este poziționat la capătul rețelei și care are funcția de a comunica cu un element similar al altei rețele.

B. Elementele de infrastructură asociate rețelelor

1. *Cabinet (stradal)* reprezintă o construcție cu rol de protejare a unor echipamente specifice, amplasată de regulă pe trotuare, spații verzi sau în incintele și nișele construcțiilor.

2. *Cameră de tragere* reprezintă o construcție subterană destinată în principal instalării cablurilor prin conducte. Camerele de tragere sunt concepute de asemenea pentru accesul personalului la cabluri în vederea realizării de joncțiuni, teste, precum și pentru a găzdui echipamente de linie și rezerve de cabluri. Camerele de tragere se pot clasifica în cămine (*manhole*) și camerete (*handhole*).

2.1. *Cămin (manhole)* reprezintă o cameră de tragere cu un volum interior mai mare decât al cameretei, care nu este condiționat de suprafața capacului de acces, deschiderea

interioară a căminului fiind mai mare decât cea conferită de capac. Căminul are intrare/capac standardizat, precum și tavan. Formele căminelor sunt diverse, permițând accesul unei persoane în interior. Conductele ce găzduiesc subconducente sau direct cabluri pot intra în cămin prin doi sau mai mulți pereți verticali.

2.2. *Cameretă (handhole)* reprezintă o cameră de tragere care are dimensiuni mai mici decât căminul. De regulă, suprafața deschiderii (capacului/capacelor) cameretei este egală și de aceeași formă cu baza (fundul) cameretei, având o formă paralelipipedică. În acest caz accesul la cabluri se face fără intrarea personalului în interior. Camerele pot fi vizitabile (cu capac la vedere) sau îngropate.

3. *Conductă* reprezintă un tub prin care se instalează cablurile metalice sau de fibră optică, delimitat de două elemente de infrastructură adiacente de tip cabinet stradal, cameră de tragere, stâlp, pilon sau clădire. Cablurile pot fi instalate direct prin conductă, prin subconducente sau prin microconducente. Prefabricatele de beton și canalele folosite pentru protecția cablurilor sau a conductelor vor fi asimilate, în măsura posibilului, conductelor.

4. *Stâlp* reprezintă un element de construcție, cu lungime mare în raport cu dimensiunile secțiunii, confecționat din beton armat, metal, lemn etc. și care poate fi folosit pentru amplasarea și susținerea unei rețele de cabluri aeriene de comunicații electronice.

5. *Pilon* reprezintă un element de construcție, cu lungime mare în raport cu dimensiunile secțiunii, confecționat din metal sau din structură metalică ori, mai rar, din beton armat sau alte tipuri de construcție (ca în cazul turnurilor) și care este folosit ca suport pentru una sau mai multe antene.

C. În cuprinsul deciziei sunt, de asemenea, aplicabile definițiile relevante prevăzute la art. 4 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011 privind comunicațiile electronice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 140/2012, cu modificările și completările ulterioare, la art. 2 alin. (1) din Legea nr. 154/2012 privind regimul infrastructurii rețelelor de comunicații electronice, precum și la pct. 1.2 din anexa nr. 1 la Decizia președintelui Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații nr. 987/2012 privind regimul de autorizare generală pentru furnizarea rețelelor și a serviciilor de comunicații electronice.

**Lista informațiilor ce trebuie transmise Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare
în Comunicații conform prevederilor art. 2 alin. (1) și (2) din decizie**

A. Elemente de rețea de comunicații electronice**1. Segmente de rețea de comunicații electronice***Caracteristici:*

1. proprietarul segmentului de rețea;
2. tipul de cablu care intră în cabinet — Ethernet, coaxial, fibră optică (cu specificarea numărului de fibre optice din fiecare cablu de fibră optică) sau alt tip de cablu; pentru segmentele radio se va menționa „radio”;

3. data instalării (în cazul în care data instalării nu este înregistrată în evidențele furnizorului, se va trece cea mai bună estimare posibilă a anului punerii în funcțiune);

4. starea segmentului de rețea (în funcțiune/în lucru/dezafectat);

5. traseul segmentului de rețea, inclusiv elementele de infrastructură asociate segmentului, prin localizarea geografică a punctelor de acces la rețea ce reprezintă capetele segmentului.

2. Echipament [comutator sau stație de distribuție CATV (head-end) sau border router]*Caracteristici:*

1. proprietarul echipamentului;
2. localizarea geografică — coordonatele de poziționare geografică prin satelit;

3. localizarea geografică — adresa administrativă a clădirii în care se află echipamentul;

4. tipul echipamentului (producător, model);

5. data punerii în funcțiune (în cazul în care data punerii în funcțiune nu este înregistrată în evidențele furnizorului, se va trece cea mai bună estimare posibilă a anului punerii în funcțiune);

6. starea echipamentului (în funcțiune/în lucru/dezafectat).

B. Elementele de infrastructură asociate rețelelor**1. Cabinet (stradal)***Caracteristici:*

1. proprietarul cabinetului;
2. localizarea geografică (coordonatele de poziționare geografică prin satelit);

3. data punerii în funcțiune (în cazul în care data punerii în funcțiune nu este înregistrată în evidențele furnizorului, se va trece cea mai bună estimare posibilă a anului punerii în funcțiune);

4. starea elementului de infrastructură (în exploatare/în lucru/dezafectat);

5. spațiul disponibil pentru colocare (se va specifica existența sau inexistența spațiului disponibil pentru colocare);

6. numărul total de intrări/ieșiri conducte;

7. tipul de cablu care intră în cabinet — Ethernet, coaxial, fibră optică (cu specificarea numărului de fibre optice din fiecare cablu de fibră optică) sau alt tip de cablu.

2. Cameră de tragere (câmin — „manhole”, cameretă — „handhole”)*Caracteristici:*

1. proprietarul camerei de tragere;

2. localizarea geografică (coordonatele de poziționare geografică prin satelit);

3. data punerii în funcțiune (în cazul în care data punerii în funcțiune nu este înregistrată în evidențele furnizorului, se va trece cea mai bună estimare posibilă a anului punerii în funcțiune);

4. starea elementului de infrastructură (în exploatare/în lucru/dezafectat);

5. spațiul disponibil pentru colocare (se va specifica existența sau inexistența spațiului disponibil pentru colocare);

6. dimensiunile elementului de infrastructură (l x L x h [cm]);

7. materialul din care este confecționată;

8. planurile cu secțiuni de conducte (diagrame butterfly); aceste planuri vor conține relațiile camerelor de tragere și ale cablurilor aferente cu elementele de infrastructură cu care comunică.

3. Conductă/Grup de conducte*Caracteristici:*

1. proprietarul conductei/grupului de conducte;

2. diametrul interior, materialul și numărul de conducte;

3. data punerii în funcțiune (în cazul în care data punerii în funcțiune nu este înregistrată în evidențele furnizorului, se va trece cea mai bună estimare posibilă a anului punerii în funcțiune);

4. starea elementului de infrastructură (în exploatare/în lucru/dezafectat);

5. elementele de infrastructură care definesc conducta (capetele conductei);

6. diametrul interior, materialul și numărul de subconducte per conductă;

7. diametrul interior, materialul și numărul de microconducte per subconductă.

4. Stâlp*Caracteristici:*

1. proprietarul stâlpului sau al rețelei de stâlpi;

2. localizarea geografică (coordonatele de poziționare geografică prin satelit);

3. data punerii în funcțiune (în cazul în care data punerii în funcțiune nu este înregistrată în evidențele furnizorului, se va trece cea mai bună estimare posibilă a anului punerii în funcțiune);

4. starea elementului de infrastructură (în exploatare/în lucru/dezafectat);

5. materialul din care este confecționat.

5. Pilon/Turn*Caracteristici:*

1. proprietarul pilonului;

2. localizarea geografică (coordonatele de poziționare geografică prin satelit);

3. data punerii în funcțiune (în cazul în care data punerii în funcțiune nu este înregistrată în evidențele furnizorului, se va trece cea mai bună estimare posibilă a anului punerii în funcțiune);

4. starea elementului de infrastructură (în exploatare/în lucru/dezafectat);

5. localizarea instalării (pe sol/pe acoperiș);

6. materialul din care este confecționat (metal/beton);

7. înălțimea estimativă a pilonului/turnului [m];

8. spațiul disponibil pentru utilizarea partajată/colocare (se va specifica existența sau inexistența spațiului disponibil).

**Lista informațiilor ce trebuie transmise Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare
în Comunicații conform prevederilor art. 2 alin. (5) din decizie**

Date de identificare (denumirea furnizorului, numărul de înregistrare în registrul comerțului sau codul unic de identificare, persoana de contact privind aspecte legate de implementarea prevederilor deciziei, coordonatele persoanei de contact: adresa de poștă electronică, numărul de telefon)

Lista elementelor de rețea de comunicații electronice și de infrastructură asociată aferente fiecărei zone de amplasare (județ/localitate/sector, după caz):

A. Elemente de rețea de comunicații electronice

1. Echipament

Caracteristici:

1. proprietarul echipamentului;
2. tipul echipamentului (head-end/border router/comutator);
3. data punerii în funcțiune (înainte de 1990/1990—2000/2000—2010/după 2010);
4. numărul total.

2. Segmente de rețea de comunicații electronice — cabluri

Caracteristici:

1. proprietarul segmentului de rețea;
2. tipul de cablu — Ethernet, coaxial, fibră optică (cu specificarea numărului de fibre optice din fiecare cablu de fibră optică) sau alt tip de cablu;
3. data instalării (înainte de 1990/1990—2010/după 2010);
4. lungimea (km).

3. Elemente de interconectare

Caracteristici:

1. punctele de interconectare;
2. serviciile de comunicații electronice tranzitate prin punctul de interconectare (telefonie/internet/programe media audiovizuale);
3. numărul de parteneri de interconectare pe fiecare punct de interconectare menționat;
4. capacitatea totală a legăturilor de interconectare din fiecare punct de interconectare (număr fluxuri E1 pentru servicii de telefonie clasică, Gbps pentru rețelele IP).

4. Conexiuni la punct fix pentru utilizatorul final

Caracteristici:

1. tipul de cablu utilizat pentru conectarea utilizatorului (Ethernet, coaxial, fibră optică, fire torsadate);
2. numărul de conexiuni.

B. Elementele de infrastructură asociate rețelelor

1. Cabinet (stradal)

Caracteristici:

1. proprietarul cabinetului;
2. numărul total de intrări/ieșiri conducte;

3. data punerii în funcțiune (înainte de 1990/1990—2010/după 2010);

4. materialul din care este confecționat (plastic/metal/material compozit);

5. numărul total.

2. Cameră de tragere (cămine și camere)

Caracteristici:

1. proprietarul camerei de tragere;
2. numărul total de intrări/ieșiri conducte;
3. data punerii în funcțiune (înainte de 1990/1990—2010/după 2010);

4. materialul din care este confecționată (plastic/beton/material compozit);

5. numărul total.

3. Conductă

Caracteristici:

1. proprietarul conductei;
2. diametrul interior;
3. materialul din care este confecționată (plastic/beton/material compozit);
4. data punerii în funcțiune (înainte de 1990/1990—2010/după 2010);

5. lungimea (km).

4. Stâlp

Caracteristici:

1. proprietarul stâlpului sau al rețelei de stâlpi;
2. materialul din care este confecționat (lemn/beton/metal);

3. numărul total.

5. Pilon/Turn

Caracteristici:

1. proprietarul pilonului/turnului;
2. localizarea instalării (pe sol sau pe acoperiș);
3. materialul din care este confecționat (metal/beton);
4. înălțimea estimativă a pilonului/turnului (< 5/5—20/> 20) [m];
5. numărul total.

ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

DECIZIE

privind sancționarea cu amendă și retragerea aprobării domnului Vitali Volcovinski, director general/administrator al Societății MOBIL BROKER DE ASIGURARE — S.R.L.

Autoritatea de Supraveghere Financiară, cu sediul în municipiul București, Splaiul Independenței nr. 15, sectorul 5, cod de înregistrare fiscală 31588130, în temeiul art. 13 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile art. 2 alin. (1) lit. b) și art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

în urma hotărârii Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară consemnate în extrasul Procesului-verbal al ședinței din data de 24 septembrie 2014 în cadrul căreia au fost analizate rezultatele controlului efectuat la Societatea MOBIL BROKER DE ASIGURARE — S.R.L., cu sediul social în municipiul Iași, șos. Păcurari nr. 46, microzona Păcurari, bl. 553, tr. I—II, parter, zona II, înregistrată la Oficiul Național al Registrului Comerțului cu nr. J22/438/24.04.2002, cod unic de înregistrare 14601868/24.04.2002 și înscrisă în Registrul brokerilor de asigurare cu numărul RBK-473/08.04.2008,

a constatat următoarele:

- a) Au fost transmise cu întârziere/nu au fost transmise către autoritatea de supraveghere raportările periodice trimestriale, astfel:
- raportările aferente trimestrului I/2013 au fost transmise cu întârziere, în format letric;
 - raportările aferente trimestrului II/2013 au fost transmise cu întârziere, atât în format letric, cât și în format electronic;
 - raportările aferente trimestrului III/2013 au fost transmise cu întârziere, în format letric;
 - raportările aferente trimestrului IV/2013 nu au fost transmise;
 - raportările aferente trimestrului I/2014 nu au fost transmise nici în format letric și nici electronic.

Au fost încălcate prevederile art. 35 alin. (5) lit. f) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu prevederile art. 2 alin. (3) și art. 3 pct. III lit. a)—d) din Normele privind forma și conținutul raportărilor financiare și tehnice pe care trebuie să le întocmească brokerii de asigurare și/sau reasigurare, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 3/2009, cu modificările ulterioare.

b) Au fost transmise cu întârziere raportările financiare aferente semestrului I/2013, atât în format letric, cât și în format electronic.

Au fost încălcate prevederile art. 35 alin. (5) lit. f) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu prevederile art. 2 alin. (3) și art. 3 pct. II lit. a) și b) din Normele privind forma și conținutul raportărilor financiare și tehnice pe care trebuie să le întocmească brokerii de asigurare și/sau reasigurare, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 3/2009, cu modificările ulterioare, și cu pct. 3 din anexa la Norma președintelui Autorității de Supraveghere Financiară nr. 3/2013 pentru punerea în aplicare a sistemului de raportare contabilă la 30 iunie 2013 a societăților din domeniul asigurărilor.

c) Raportările financiare aferente anului 2012 au fost transmise cu întârziere în format letric, iar în format electronic au fost transmise incomplet.

Raportările financiare aferente anului 2013 nu au fost transmise nici în format letric și nici în format electronic.

Au fost încălcate prevederile art. 35 alin. (5) lit. f) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile art. 2 alin. (3) și art. 3 pct. I lit. a) din Normele privind forma și conținutul raportărilor financiare și tehnice pe care trebuie să le întocmească brokerii de asigurare și/sau reasigurare, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 3/2009, cu modificările ulterioare, și cu prevederile art. 14 alin. (1) din Normele privind încheierea exercițiului financiar 2012 pentru societățile din domeniul asigurărilor puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 7/2013 și cu prevederile art. 6 și art. 17 alin. (1) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 1/2014 privind încheierea exercițiului financiar 2013 pentru societățile din domeniul asigurărilor.

Faptele sus-menționate constituie contravenție conform prevederilor art. 39 alin. (2) lit. a), m²) și m³) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Persoanele semnificative ale brokerilor de asigurare răspund de realitatea și exactitatea datelor cuprinse în raportări și de respectarea termenelor de transmitere a acestora Autorității de Supraveghere Financiară în conformitate cu prevederile art. 2 alin. (2) din Normele privind forma și conținutul raportărilor financiare și tehnice pe care trebuie să le întocmească brokerii de asigurare și/sau reasigurare, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 3/2009, cu modificările ulterioare.

Față de motivele de fapt și de drept arătate, în scopul apărării drepturilor asiguraților și al promovării stabilității activității de asigurare în România,

Consiliul Autorității de Supraveghere Financiară d e c i d e:

Art. 1. — (1) În conformitate cu prevederile art. 39 alin. (3) lit. c) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, se sancționează cu amendă în cuantum de 2.500 lei (două mii cincisute lei) domnul Vitali Volcovinski, director general/administrator al Societății MOBIL BROKER DE ASIGURARE — S.R.L., domiciliat în localitatea Pietrăria, comuna Bârnova, județul Iași, CNP 1431014227786.

(2) Amenda se face venit la bugetul de stat în cotă de 50% și se achită în contul corespunzător, iar diferența în cotă de 50% se face venit la bugetul Autorității de Supraveghere Financiară și se achită în termen de 15 zile de la primirea deciziei, în contul IBAN nr. RO74 TREZ 7002 0F35 0102 XXXX, deschis la Activitatea de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București.

(3) Dovada de plată a amenzii va fi prezentată Autorității de Supraveghere Financiară imediat după efectuarea plății.

(4) În conformitate cu prevederile art. 43 alin. (3) și (4) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, prezenta decizie constituie titlu de creanță. La data scadenței, titlul de creanță devine titlu executoriu, în baza căruia Autoritatea de Supraveghere Financiară va declanșa procedura silită de recuperare a creanțelor sale.

Art. 2. — În conformitate cu prevederile art. 39 alin. (3) lit. e) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare,

se sancționează cu retragerea aprobării domnul Vitali Volcovinski, domiciliat în localitatea Pietrăria, comuna Bârnova, județul Iași, CNP 1431014227786, director executiv al Societății MOBIL BROKER DE ASIGURARE — S.R.L.

Art. 3. — (1) Împotriva prezentei decizii se poate formula plângere prealabilă adresată Autorității de Supraveghere Financiară, în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei, și se poate sesiza Curtea de Apel București în termen de 6 luni, conform Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Plângerea adresată Curții de Apel București nu suspendă, pe timpul soluționării acesteia, executarea măsurii sancționatoare, în conformitate cu prevederile art. 40 alin. (2) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, conform prevederilor art. 9 din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,
Mișu Negrițoiu

București, 28 noiembrie 2014.
Nr. 1.836.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

